

MALGRAT LA TURISMOFÒBIA, EL TURISME ÉS UN FENOMEN SOCIAL IMPARABLE

A la Costa Brava, així com també a les diferents contrades gironines, el turisme, especialment el català, augmenta any darrere any. I no és precisament perquè s'hagin construït molts nous grans hotels, que no és aquest el cas. Es tracta que a causa del sobrecreixement de la demanda cada dia augmenta l'oferta de diferents sectors d'allotjament, com és el cas dels apartaments turístics o les ampliacions de càmpings i, sobretot, el fet que creixen com bolets els establiments anomenats d'agroturisme o turisme rural, que, si bé és cert que individualment compten poc perquè són de reduïdes dimensions, la suma de tots resulta quantitativament molt considerable. I totes les perspectives indiquen que en un pròxim futur la cosa anirà en augment. La realitat indiscutible, en totes les diferents especialitats del turisme, és que l'any passat han visitat Catalunya prop de vint milions de visitants, dels quals uns sis milions han escollit la Costa Brava, el Pirineu gironí o Girona capital i que, tots plegats, signifiquen el 15% del producte interior brut (PIB) de tot el país i el 20% de la província de Girona. És ben evident que en el desenvolupament d'aquest fenomen social, que ja fa més de mig segle que dura, s'han fet coses ben fetes –si no haguera estat així no s'haurien assolit les cotes que s'han assolit–, però no ho és menys que s'han comès molts i greus errors tant per part de les diferents administracions públiques com per part de la iniciativa privada. Per part de les diferents administracions, hi ha hagut retards a l'hora de desplegar mesures correctives que minimitzin la massificació en determinades zones que provoquen el col·lapse dels serveis públics especialment a les xarxes de comunicació de tota mena. També i al mateix temps hi ha la qüestió de la qual en aquest moment més es parla a tot arreu, com és el tema de la contaminació mediambiental, sens dubte un greu problema que cal tenir molt en compte i cercar ràpides solucions. Per part de la iniciativa privada podríem dir que, fins avui, els seus responsables no han estat capaços d'aprovar l'assignatura eternament pendent de l'estacionalitat, ni evitar la proliferació de l'anomenat «turisme de borratxera» –per contra alguns l'han promocionat– ni estructurar una posició comuna en front dels abusos que, en matèria de preus hotelers, pateixen per part dels grans operadors turístics estrangers.

Però malgrat les circumstàncies esmentades, que no són ni pretenen ser exhaustives, no s'entén, o almenys molts no entenem, a què ve aquesta desenfrenada i brutal turismofòbia que s'està desfermant des de ja fa algun temps sobretot a la capital del Principat i que ja també comença a aflorar a moltes altres capitals i zones turístiques catalanes. Pot ser, i de fet ho és, que l'arribada massiva de turistes comporti alguns inconvenients als habitants de les zones receptives, però si posem en un plat de la balança els beneficis que genera aquest fenomen i els inconvenients i perjudicis en l'altre, no hi ha color. El turisme és com un manà del cel. Cal que les autoritats competents prenguin les corresponents mesures, per evitar el que ja li està passant a Barcelona, que està morint d'èxit, la qual cosa és molt perillosa perquè corre el perill d'acabar col·lapsada. Però iniciar una vertadera guerra per suprimir o disminuir fins al mínim el turisme com ja s'està reclamant per part d'algunes plataformes ciutadanes prenyades de bones intencions, però d'idees malencertades, només ens pot portar col·lectivament a un suïcidi econòmic. I res més greu que això ens podria succeir.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/opinio/2020/03/01/malgrat-turismofobia-turisme-fenomen-social/1031998.html?utm_source=rss